

II. TEXTOS EN TRAMITACIÓ

A. PROJECTES DE LLEI

Projecte de llei, de la Generalitat, dels contractes i altres relacions jurídiques agràries. Dictamen de la comissió. Correcció d'errades

Advertida una errada en el text del dictamen del Projecte de llei, de la Generalitat, dels contractes i altres relacions jurídiques agràries, publicat en el BOC número 175, pàgina 28.198, tant en el text valencià com en el castellà, es procedeix a la correcció següent:

On diu:

«**A la disposició adicional primera**
No hi ha esmenes presentades»,

Ha de dir:

«**A la disposició adicional primera**

Esmena número 54

De supressió

GP Socialista

Cal suprimir la disposició adicional primera».

B. PROPOSICIONS DE LLEI

Proposició de llei de derogació de la taxa sobre les discrepàncies suscitées amb relació a les instal·lacions del sector energètic competència de la Generalitat, presentada pel Grup Parlamentari Esquerra Unida (RE número 59.646)

PRESIDÈNCIA DE LES CORTS

La Mesa de les Corts, en la reunió del 16 de juliol de 2013, ha acordat admetre a tràmit la Proposició de llei de derogació de la taxa sobre les discrepàncies suscitées amb relació a les instal·lacions del sector energètic competència de la Generalitat, presentada pel Grup Parlamentari Esquerra Unida (RE número 59.646).

D'acord amb el que hi ha disposat en els articles 125.2 i 95.1 del RC, se n'ordena la publicació en el *Butlletí Oficial de les Corts* i la comunicació al Consell.

Palau de les Corts
València, 16 de juliol de 2013

El president
Juan Gabriel Cotino Ferrer

II. TEXTOS EN TRAMITACIÓN

A. PROYECTOS DE LEY

Proyecto de ley, de la Generalitat, de los contratos y otras relaciones jurídicas agrarias. Dictamen de la comisión. Corrección de errores

Advertido un error en el texto del dictamen del Proyecto de ley, de la Generalitat, de los contratos y otras relaciones jurídicas agrarias, publicado en el BOC número 175, página 28.198, tanto en el texto valenciano como en el castellano, se procede a la siguiente corrección:

Donde dice:

«**A la disposición adicional primera**
No hay enmiendas presentadas»,

Debe decir:

«**A la disposición adicional primera**

Enmienda número 54

De supresión

GP Socialista

Hay que suprimir la disposición adicional primera».

B. PROPOSICIONES DE LEY

Proposición de ley de derogación de la tasa sobre las discrepancias suscitées en relación con las instalaciones del sector energético competencia de la Generalitat, presentada por el Grupo Parlamentario Esquerra Unida (RE número 59.646)

PRESIDENCIA DE LES CORTES

La Mesa de Les Cortes, en su reunión del 16 de julio de 2013, ha acordado admitir a trámite la Proposición de ley de derogación de la tasa sobre las discrepancias suscitées con relación a las instalaciones del sector energético competencia de la Generalitat, presentada por el Grupo Parlamentario Esquerra Unida (RE número 59.646).

De acuerdo con lo dispuesto en los artículos 125.2 y 95.1 del RC, se ordena su publicación en el *Butlletí Oficial de les Corts* y su comunicació al Consell.

Palau de les Corts
Valencia, 16 de julio de 2013

El presidente
Juan Gabriel Cotino Ferrer

A LA MESA DE LES CORTS

Lluís Torró Gil, síndic adjunt del Grup Parlamentari Esquerra Unida, a l'empara de l'article 124 i següents del RCV i previ coneixement del grup, presenta la proposició de llei següent de derogació de la taxa sobre les discrepàncies suscidades amb relació a les instal·lacions del sector energètic competència de la Generalitat.

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

Amb data de 25 de febrer de 2005, el Consell va aprovar pel Decret legislatiu 1/2005, la Llei de taxes de la Generalitat. Aquest text refós és modificat per la Llei de mesures fiscals, de gestió administrativa i financera i d'organització de la Generalitat, que acompanya el Projecte de llei de pressuposts de la Generalitat Valenciana cada exercici.

Així, per l'article 29.3 de la Llei 16/2010, de 27 de desembre, es va crear *ex novo* l'epígraf 15 en l'article 189 del text refós de la Llei de taxes de la Generalitat, amb la redacció següent:

«15. Discrepàncies suscidades amb relació a les instal·lacions del sector energètic competència de la Generalitat: 33 euros.»

Posteriorment, la quantia va ser modificada per l'article 29 de la Llei 9/2011, de 26 de desembre, rebaixant-la fins a 25,08 euros. I actualment, fins l'1 de gener de 2013, l'epígraf 15 de l'article 189 de la Llei de taxes està redactat en el contingut pel punt 4 de l'article 37 de la Llei 10/2012, de 21 de desembre, de mesures fiscals, de gestió administrativa i financera i d'organització de la Generalitat, en la forma següent:

«15. Discrepàncies suscidades amb relació a les instal·lacions del sector energètic competència de la Generalitat: 19,80 euros.»

En el cas d'estimar-se la discrepància interposada, la taxa serà objecte de devolució al sol·licitant, persona o entitat causant de la discrepància, que se n'haurà de fer càrrec del pagament.

Amb independència de la quantia establerta per a la taxa esmentada, que pot ser variada per a cada pressupost –ja siguin 33, 25, o 19 euros– el que hem de ressaltar és el concepte pel qual s'estableix la taxa: Discrepàncies suscidades amb relació a instal·lacions del sector energètic competència de la Generalitat.

Aquestes competències entenem que s'atenen a les derivades del Reial decret 1.955/2000, que en la secció 7, de reclamacions, i l'únic article, 98, estableix: Les reclamacions o discrepàncies que se susciten amb relació al contracte de subministrament a tarifa, o d'accés a les xarxes, o amb les facturacions derivades d'aquests seran resoltes administrativament per l'òrgan competent en matèria d'energia de la Comunitat autònoma o ciutats de Ceuta i Melilla, en el territori on s'efectue el subministrament, independentment de les actuacions en via jurisdiccional que pogueren produir-se a instància de qualsevol de les parts, sense perjudici del que hi ha establert en la disposició addicional onzena, tercer de la Llei 34/1998, de 7 d'octubre, del sector d'hidrocarburs.

Des del grup polític d'Esquerra Unida percebem que la imposició d'una taxa que resulta obligatòria per a poder efectuar una reclamació per part de les persones usuàries dels serveis energètics, és un factor que limita els seus drets

A LA MESA DE LES CORTS

Lluís Torró Gil, síndic adjunt del Grupo Parlamentario Esquerra Unida, al amparo del artículo 124 y siguientes del RCV y previo conocimiento del grupo, presenta la siguiente proposición de ley de derogación de la tasa sobre las discrepancias suscidades con relación a las instalaciones del sector energético competencia de la Generalitat.

EXPOSICIÓN DE MOTIVOS

Con fecha de 25 de febrero de 2005, el Consell aprobó por el Decreto legislativo 1/2005, la Ley de tasas de la Generalitat. Este texto refundido viene siendo modificado por la Ley de medidas fiscales, de gestión administrativa y financiera y de organización de la Generalitat, que acompaña al Proyecto de ley de presupuestos de la Generalitat Valenciana cada ejercicio.

Así, por el artículo 29.3 de la Ley 16/2010, de 27 de diciembre, se creó *ex novo* el epígrafe 15 en el artículo 189 del texto refundido de la Ley de tasas de la Generalitat, con la siguiente redacción:

«15. Discrepancias suscidades con relación a las instalaciones del sector energético competencia de la Generalitat: 33 euros.»

Posteriormente, la cuantía fue modificada por el artículo 29 de la Ley 9/2011, de 26 de diciembre, rebajándola hasta 25,08 euros. Y actualmente, hasta el 1 de enero de 2013, el epígrafe 15 del artículo 189 de la Ley de tasas está redactado en su contenido por el punto 4 del artículo 37 de la Ley 10/2012, de 21 de diciembre, de medidas fiscales, de gestión administrativa y financiera y de organización de la Generalitat, en la siguiente forma:

«15. Discrepancias suscidades con relación a las instalaciones del sector energético competencia de la Generalitat: 19,80 euros.»

En el caso de estimarse la discrepancia interpuesta, la tasa será objeto de devolución al solicitante, persona o entidad causante de la discrepancia, que se tendrá que hacer cargo del pago.

Con independencia de la cuantía establecida para dicha tasa, que puede ser variada para cada presupuesto –ya sean 33, 25, o 19 euros– lo que debemos resaltar es el concepto por el que s'establece la tasa: Discrepancias suscidades con relación a instalaciones del sector energético competencia de la Generalitat.

Estas competencias entendemos que se atienden a las derivadas del Real decreto 1.955/2000, que en la sección 7, de reclamaciones, y el único artículo, 98, establece: Las reclamaciones o discrepancias que se susciten con relación al contrato de suministro a tarifa, o de acceso a las redes, o con las facturaciones derivadas de estos serán resueltas administrativamente por el órgano competente en materia de energía de la Comunitat autònoma o ciudades de Ceuta y Melilla, en el territorio donde s'efectue el suministro, independentment de las actuaciones en vía jurisdiccional que pudieran producirse a instancia de cualquiera de las partes, sin perjuicio de lo establecido en la disposición adicional undécima, tercero de la Ley 34/1998, de 7 de octubre, del sector de hidrocarburos.

Desde el grupo político de Esquerra Unida percibimos que la imposición de una tasa que resulte obligatoria para poder efectuar una reclamación por parte de las personas usuarias de los servicios energéticos, es un factor que limita sus

com a consumidores, i adquireix especial gravetat en tractar-se d'un servei essencial com és el de l'energia.

Una taxa, siga quina siga la quantia, per a accedir al dret de protecció de les administracions front als abusos contractuals, de servei, de tarifa o de facturació resulta improcedent, ja que resulta, en els efectes, contrària a la protecció dels drets de les persones usuàries, podent portar-les a la indefensió front a l'oligopoli energètic. Especialment quan les empreses energètiques subministradores del servei han generalitzat la pràctica abusiva de remetre les reclamacions, pels seus serveis o la facturació, a la Direcció General de l'Energia, i aquesta, o no obri expedient o l'arxiva si no és ingressada la taxa esmentada. Un fet que resulta més lesiu per al dret quant més baixa és la renda del consumidor o la quantia de la reclamació, que resultaria especialment dissuasiva –i per tant discriminatòria– per a quanties iguals o inferiors a la taxa a dipositar prèviament.

Aquesta situació vulnera la protecció dels consumidors establerta en la legislació de consum del nostre ordenament jurídic i que emana de l'article 51 de la Constitució espanyola, que estableix el principi rector de la protecció pels poders públics de les persones usuàries i consumidors.

Així queda recollit també en l'Estatut (article 9.5. de la Llei orgànica 1/2006), que té el seu reflex en l'article 4 de l'Estatut dels consumidors i usuaris, en especial en els punts 4.2. i 4.7., que estableixen el dret a la protecció dels seus interessos i la instauració de «procediments eficaços» front a la «inferioritat, subordinació o indefensió en què podrien trobar-se». A més, en l'article 7 de la mateixa llei, s'atorga un caràcter «especial» a la protecció per les administracions dels béns de primera necessitat i els «serveis essencials o d'interès general».

Per tot això, presentem la proposició de llei següent:

Article únic

Queda derogat l'epígraf 15 de l'article 189 del text refós de la Llei de taxes de la Generalitat, aprovada per Decret legislatiu 1/2005, de 25 de febrer, del Consell, i expressament en la redacció actual, donada per l'article 37 punt 4 de la Llei 10/2012 de 21 de desembre, de mesures fiscals, de gestió administrativa i financera i d'organització de la Generalitat.

Disposició final única

Aquesta derogació deixa sense efecte també totes les redaccions anteriors de l'epígraf 15 de l'article 189 del Decret legislatiu 1/2005, efectuades per redactats anteriors en les diferents lleis de mesures fiscals, de gestió administrativa i financera i d'organització de la Generalitat.

Així i expressament, no recobrarà vigència l'anterior redactat establert per l'article 29 de la Llei 9/2011, de 26 de desembre, de mesures fiscals, de gestió administrativa i financera i d'organització de la Generalitat; com tampoc l'article 29.3 de la Llei 16/2010, de 27 de desembre, en allò que fa referència a la introducció del nou epígraf 15 en l'article 189 de la Llei de taxes de la Generalitat Valenciana.

Aquesta llei entrarà en vigor el dia següent al de la publicació en el *Diari Oficial de la Comunitat Valenciana*.

Les Corts, 8 de juliol de 2013
Lluís Torró Gil

derechos como consumidoras, y adquiere especial gravedad al tratarse de un servicio esencial como es el de la energía.

Una tasa, sea cual sea su cuantía, para acceder al derecho de protección de las administraciones frente a los abusos contractuales, de servicio, de tarifa o de facturación resulta improcedente, ya que resulta, en sus efectos, contraria a la protección de los derechos de las personas usuarias, pudiendo llevarlas a la indefensión frente al oligopolio energético. Especialmente cuando las empresas energéticas suministradoras del servicio han generalizado la práctica abusiva de remitir las reclamaciones, por sus servicios o facturación, a la Dirección General de la Energía, y esta, o no abre expediente o lo archiva si no es ingresada dicha tasa. Un hecho que resulta más lesivo para el derecho cuanto más baja es la renta del consumidor o la cuantía de la reclamación, que resultaría especialmente disuasiva –y por tanto discriminatoria– para cuantías iguales o inferiores a la tasa a depositar previamente.

Esta situación vulnera la protección de los consumidores establecida en la legislación de consumo de nuestro ordenamiento jurídico y que emana del artículo 51 de la Constitución española, que establece el principio rector de la protección por los poderes públicos de las personas usuarias y consumidoras.

Así queda recogido también en el Estatuto (artículo 9.5. de la Ley orgánica 1/2006), que tiene su reflejo en el artículo 4 del Estatuto de los consumidores y usuarios, en especial en los puntos 4.2. y 4.7., que establecen el derecho a la protección de sus intereses y la instauración de «procedimientos eficaces» frente a la «inferioridad, subordinación o indefensión en que podrían encontrarse». Además, en el artículo 7 de la misma ley, se otorga un carácter «especial» a la protección por las administraciones de los bienes de primera necesidad y los «servicios esenciales o de interés general».

Por todo ello, presentamos la siguiente proposición de ley:

Artículo único

Queda derogado el epígrafe 15 del artículo 189 del texto refundido de la Ley de tasas de la Generalitat, aprobada por Decreto legislativo 1/2005, de 25 de febrero, del Consell, y expresamente en su redacción actual, dada por el artículo 37 punto 4 de la Ley 10/2012 de 21 de diciembre, de medidas fiscales, de gestión administrativa y financiera y de organización de la Generalitat.

Disposición final única

Esta derogación deja sin efecto también todas las redacciones anteriores del epígrafe 15 del artículo 189 del Decreto legislativo 1/2005, efectuadas por redactados anteriores en las diferentes leyes de medidas fiscales, de gestión administrativa y financiera y de organización de la Generalitat.

Así y expresamente, no recobrará vigencia el anterior redactado establecido por el artículo 29 de la Ley 9/2011, de 26 de diciembre, de medidas fiscales, de gestión administrativa y financiera y de organización de la Generalitat; y tampoco el artículo 29.3 de la Ley 16/2010, de 27 de diciembre, en lo referente a la introducción del nuevo epígrafe 15 en el artículo 189 de la Ley de tasas de la Generalitat Valenciana.

Esta ley entrará en vigor el día siguiente al de su publicación en el *Diari Oficial de la Comunitat Valenciana*.

Les Corts, 8 de julio de 2013
Lluís Torró Gil